

Někteří do hrobu a někteří doslova. Hádejte, kam který ☐ ☐ . Ale myslím, že odpověď je nasnadě a uhádl by i úplný tupec. ☐ Ale! Abych nebyla úplně nespravedlivá zas!! Tak už nejen Rumíček pomáhá doslova. Už jsem pomalu zapojila i Talinku. Započly jsme s papíry, který patří do koše a přidaly jsme pomaloučku i kelímky, který patří do tašky na umělou hmotu. Překvapivě jí to docela jde. Pochopila, co se má dělat, že teda musí kelímek popadnout, donést a vyhodit do nastavené tašky. Jen tedy ještě musím poté velmi rychle tašku dát z dosahu, páč jinak by šla radostně bordelit a vytahovat všechno ven :D, což je přesně opačný postup, než potřebujeme. Každopádně jí to baví, jen je u toho - stejně jako u všeho ostatního - hroznej hromburác. Jde do všeho se šturmem a nadšením a při tom rozboří půlku Evropy. Blbka. Prostě germán, co bych tak očekávala jinýho, že?

Včera nám ovšem pomáhali oba a to teda oba do hrobu :D. Byli jsme zase u mamky v bytě, třídit a likvidovat. Neoblíbená to činnost. Vždycky tam jsou s páníkem první, já dorazím z práce za nima. Když jsem dorazila včera, z obýváku se ozývalo hýkání doprovázené voláním muezzina. To se RumoTalířci nemohli dočkat, až mě přepadnou. V tom malém prostoru je to vždycky peklo. Zvláště, když má člověk na sobě hadry do práce.

Páník likvidoval starý nábytek, který odvezeme na chalupu na spálení a já se pustila do textilií - ty mi nečiní potíže, tam je to takový neosobní. Našla jsem tam velký kus plyšového hadru a..... to bylo radosti. Smotala jsem to do uzle a rázem vzniknul poklad o který bylo nutno do posledního dechu bojovat. Sousedí si museli myslet, že tam trénujeme na psí zápasy. Práce mi odsejpala do momentu, kdy jsem vzadu ve skříni našla krabičku. A to zas byl poklad. Jen jinýho ražení. Poklad pro mě - malý notýsky - deníčky z různých let, kam si máma čas od času napsala, co se dělo. Vedle toho píрко brož a náhrdelník. Aj jaj. Krabičku jsem zas hodně rychle uložila zpátky, kde byla. A aby na mě nedohl náhodou chmur nějaký, s tím mi pomohli právě Zrzavoflekatý.

Rumíček přišel a dal mi tečku do nosu tou svou mokrou houbičkou, co má místo čumáčku. Talinka to vzala po svém a zašlápla mě do země. Následně oba popadli zas ten cár hadru a spustili bitvu, aby ji rychle přesunuli na kus dřevěný nohy ze stolku. Okousali, rozšmelcovali a binčus byl naprosto všude. Tím pádem jsem měla co uklízet a chmury neměly opět šanci.

Talinka si dneska ráno vybrala svůj lepší den, takže tím mi taky pomohla. A nebylo to do hrobu, ale do lepšího dne, neboť jsme si vyrazili cvičit chůzi na volno, cvičit nebalkonění a

ovládání se při odhození balonku, aby se nám dáma mladá učila ovládat své emoce, pudy a i ty pudy nízké. Střihly jsme si zase jednu stíhačku, nechala jsem jí odejít na druhou stranu hřiště a..... cíhala jsem. Nedělala jsem vůbec nic. A nemusela jsem číhat dlouho, velmi rychle zjistila, že jsem fůůč a letěla jako šíp. Ešče mám celkem slušnou kondičku, takže jí to chvílku trvalo, než mě dopadla. Odměnou jí byl odhozenej balonek a lítání prostorem.

Přišel se na ni podívat kokrvěčněvolněloženýbezpáníčkavenčený. Její pobídky ke hře s balonkem vůbec nechápal a tak se na něj vykašlala a utíkala za mnou. Pak jsem si zavazovala Tkaničku a Talířka "zmizela" v maličkou chvíličku. Kam jinam, než k rybníčku. Kachénky již byly nastoupené, ale Talinka byla dneska za šikovnou a zadařilo se, ač byla na volňáska, že respektovala moje ččččeeeeeekееej, čekej! Počkala, dala si masíčko, popošly jsme, čekaly jsme. Dobrý to bylo a pak jsme šly domů. U vchodu krásně předvedla jak dělá kočička a hópla do větví, pak bohužel zhřešila a já jí málem zabila /aby se nám to tak rýmovalo/. Má ta čuba z toho sport. Tak to bude šichta tohle zpracovat.

Pak šup ven s Rumíčkem a míčkem. Je to vždycky takovej relax!! Přidal se k nám desetiměsíční černý hafan, tak bylo trochu družení, pak bylo kapek cvičení, ale hodně hodně hraní. A taky běhání, protože jsme si taky střihli stíhačku. Mám to místo ranní rozcvičky. Pár kiláčků ostrým tempem :D. Taky na kočičku došlo a páč byl Rumíček rozpumrdlikovanej, vyběhnul skorem až k holubům, co tam mají hnízdo :D. Je vždycky hroznej hrdopec, jak to dokáže :D. No a pak co? Coby, nešlo se do OBI, alébrž prostě do práce. Nuda no :-).